

формул та знання теорії запам'ятовуються значно краще, коли є зацікавленість та бажання. Для цього треба створювати креативний підхід та більше демонструвати саме практичне використання знань на підприємствах та роботі, бо саме ці аспекти більш цікаві сучасній молоді. Важливими моментами під час дистанційного навчання також вважаю, це створення групи (бесід) для зручного доступу спілкування, за необхідністю сайт, де знаходиться корисна та цікава інформація, є легкий доступ до посилань на заняття, а також відео чи аудіо заняття; спілкування між учасниками освітнього процесу; створення індивідуального розкладу, бо здобувачі освіти по-різному сприймають навчальний матеріал, комусь потрібно більше навантаження, а деяким потрібно пояснити ще раз; створення однакових умов оцінювання; наявність взаєморозуміння та поваги; доступність матеріалу занять в будь який момент часу подивитись певну інформацію.

На мою думку майбутнє освіти буде виглядати, як раз у використанні гібридної форми навчання, котре буде мати найкращі показники засвоєння знань та інформації для підготовки майбутніх спеціалістів. В часи цифрової революції найціннішим капіталом освіти є людина. Тому поєднання фундаментальних знань і соціальних навичок дадуть здобувачам освіти можливість реалізації себе у суспільстві та створення нових методів та форм навчання. Цифрові технології будуть далі розвиватись, а суспільство отримуватиме корисні винаходи. Освіта людини завжди супроводжує її протягом всього життя.

УДК: 378.1

Чабанов І.О., Калінічев А.Ю., Коробка Д.С.,

М. Харків, Україна

Харківський національний автомобільно-дорожній університет

ОРГАНІЗАЦІЯ ТА ВИМОГИ ДО НАУКОВО-ДОСЛІДНОЇ РОБОТИ МАГІСТРІВ

Магістри мають здійснювати науково-дослідну роботу з метою розвитку у них здібностей до пошукової та дослідницької діяльності. Це спрямовано на стимулювання творчого вирішення навчальних завдань університету і формування вмій і навичок використання дослідницьких методів для розв'язання практичних завдань у виробництві. Однією з ключових вимог до магістрантів є повноцінний розвиток їх творчих здібностей та дослідницьких умінь [1].

Викладачі підтримують студентів на лекціях, навчальних заняттях та консультаціях, допомагаючи їм зрозуміти основи науково-дослідницької роботи. Вони розкривають методи та стратегії проведення досліджень, визначають загальні та специфічні критерії у різних галузях науки та пояснюють вимоги до структурування результатів наукової праці.

Магістерська робота є завершальним етапом навчання студентів. У цій роботі висвітлені математично обґрунтовані теоретичні або експериментальні результати, які свідчать про здатність студента самостійно проводити наукові дослідження за освітньою програмою.

Узагальнені результати досліджень, представлені в магістерській роботі, повинні відповідати одній з наступних вимог: отримання науково-обґрунтованих спостережень і

висновків, які мають теоретичне і практичне значення і дають змогу обґрунтовано розв'язувати конкретні завдання; отримання нових, науково обґрунтованих або експериментальних результатів, що є важливими для певної галузі науки.

Отримані результати досліджень повинні бути представлені у вигляді публікацій у наукових журналах та збірниках, а також на наукових конференціях. Тема магістерської роботи визначається випускаючою кафедрою. Студентам-магістрантам надається можливість обирати тему, визначену кафедрою, або пропонувати свою з обґрунтуванням її важливості. Теми магістерських робіт повинні бути пов'язані з основними напрямками наукової роботи кафедри та розширювати результати дослідницької діяльності студентів, проведеної під час навчання в університеті. Важливо розглядати теми, які є замовленими виробництвом, оскільки це може призвести до практичного використання результатів студентської наукової роботи. Загальні вимоги до магістерських робіт включають актуальність обраної проблеми, її теоретичну і практичну значущість, самостійність дослідницької роботи, наявність експериментальних даних, новизну підходу до дослідження проблеми, методологічну обґрунтованість, адекватність методики дослідження, належне оформлення роботи та наявність обґрунтованих висновків, а також володіння науковою мовою.

Дослідження можна розглядати на двох рівнях: емпіричному і теоретичному. На емпіричному рівні

встановлюються нові наукові факти, а на його основі формулюються емпіричні закономірності. На теоретичному рівні формулюються основні, загальні закономірності, які дозволяють пояснити раніше відкриті факти і передбачити майбутні явища. Емпіричне дослідження спрямоване безпосередньо на конкретний об'єкт, явище, процес або закономірність, використовуючи дані спостереження та експериментів.

Одним із найважливіших завдань є вдосконалення організаційних форм наукових досліджень, аби забезпечити їхню ефективність. Ключовими умовами цього є [2]:

- вибір найбільш актуальних тем досліджень;
- логічна відповідність між проблемою, темою, об'єктом, предметом, метою та завданнями дослідження;
- організація дослідження з включенням таких компонентів, як визначення проблеми, теми, мети та завдань, вибір об'єкта і предмета, попередній аналіз інформації, визначення умов і методів розв'язання, формулювання початкових гіпотез, їх теоретична та експериментальна перевірка, аналіз і узагальнення результатів, інтерпретація фактів, формулювання теоретичних висновків та рекомендацій.

Компетентність студента в науково-дослідницькій діяльності визначається спеціальними та загальнонауковими знаннями, які служать методологічною основою для організації та проведення досліджень, а також включає в себе загальнонаукові та дослідницькі вміння, такі як [1-3]:

- організація власної розумової діяльності;
- виконання літературного пошуку та бібліографічного огляду наукових джерел;
- обґрунтування актуальності теми дослідження;
- чітке визначення мети і завдань дослідження;
- володіння понятійним апаратом;
- використання наукових методів пізнання;
- визначення об'єкта та предмета дослідження;
- формулювання гіпотези та обґрунтування її достовірності;
- обґрунтування наукової новизни і практичної значущості дослідження;
- оформлення результатів дослідження у числових і графічних формах;
- захист результатів дослідження у відповідній формі.

Володіння технологією наукового дослідження включає в себе створення системного підходу до його організації, базуючись на основних етапах та методах наукового дослідження. Це творчий процес, який включає етапи: пошук проблеми, зосередження та заглиблення у проблему, збір інформації, аналіз та систематизація матеріалу, верифікація та застосування через логічні роздуми чи експеримент, а також формулювання висновків, які узагальнюють основний зміст роботи.

Література:

1. Цокур О.Я. Педагогіка вищої школи: навчально-методичний посібник. Випуск 1. Основи наукового педагогічного дослідження. Одеса, 2002. 424 с.

2. Гулай О.І., Шемет В.Я. Використання наукових досліджень у навчальному процесі. *Проблеми модернізації змісту і організації освіти. Матеріали міжнародної науково-методичної конференції*. Харків: ХНАДУ, 2014. С. 109-113.

3. Долбін О.В., Нефьодов Л.І., Петренко Ю.А. Психологія управління магістерськими роботами. *Сучасні технології підготовки фахівців в умовах подальшого розвитку вищої освіти України. Матеріали міжнародної науково-методичної конференції*. Харків: ХНАДУ, 2010. С. 46-48.